

Jaap Zwitser

De dochters van Zelafead

'Zelafead, de zoon van Hefer, had echter geen zonen, alleen dochters. De namen van de dochters van Zelafead waren: Machla, Noa, Hogla, Milka en Tirza'.

Numeri 26:33

De Bijbel vermeldt op vier verschillende plaatsen in het Oude Testament de namen van de dochters van Zelafead, in de hoofdstukken 26, 27 en 36 van het boek Numeri en in Jozua 17.

Was het niet voldoende geweest ons te laten weten dat Zelafead geen zonen had, maar wel dochters? Bevat de viervoudige vermelding van hun namen wellicht een boodschap voor ons?

In hoofdstuk 26 van Numeri treffen wij een tweede telling aan – in de vlakke velden van Moab, aan de Jordaan ter hoogte van Jericho – van strijdbare Israëlieten van twintig jaar oud en daarboven. Eerder vond er een telling plaats in de woestijn van Sinaï (Num. 1). De Heere had van die getelden gezegd, dat zij in de woestijn zouden sterven (Num. 26:65). Niemand van hen was overgebleven, dan Kaleb en Jozua! Ruim 600.000 mannen zijn neergeveld in de woestijn (1 Kor. 10:5). De schrijver van de Brief aan de Hebreeën laat ons daar meer over weten. In hoofdstuk 3 vanaf vers 7 tot en met hoofdstuk 4 vers 2 vertelt hij ons, dat zij niet konden ingaan wegens *ongeloof*. Zij hadden een blijde boodschap gehoord, maar het woord dat werd gepredikt bracht hun geen nut, omdat het in hen die hoorden niet met geloof gepaard ging. Deze mannen werden gekenmerkt door *ongeloof*. Wat een contrast met de dochters van Zelafead! Zij toonden *geloof*!

Laten wij eerst eens kennismaken met de dochters. De betekenis van hun namen geeft ons enig inzicht in hun persoonlijkheden en karakters. De oudste heette

Machla. Haar naam heeft twee betekenissen: ziekte (zwakte), en genoeg (zachtheid, tederheid). De ouders kregen met dit kind al direct te maken met zorgen om haar gezondheid. Maar ondanks haar zwakke gezondheid had Machla een lief karakter.

Na Machla werd **Noa** geboren, een heel ander kind. Haar naam betekent beweging, levendigheid, rondzwerven. Zij is te vergelijken met iemand die altijd druk is, veel onderweg is, een volle agenda heeft en over tomeloze energie lijkt te beschikken.

Aan de derde dochter moeten Zelafead en zijn vrouw hun handen vol gehad hebben: **Hogla.** Haar naam betekent veldhoen. Jeremia vertelt ons, dat een veldhoen eieren uitbroedt, die het niet gelegd heeft (17:11). Dat is niet zoals het hoort. Op mensen toegepast zou je dit oneerlijk en ondeugend kunnen noemen.

Milka, de vierde dochter, was voor haar ouders tot steun in tijden van moeite en verdriet. Haar naam betekent raad, advies, voorlichtster. Fijn om onder je kinderen ook iemand te hebben met wie je kunt sparren.

De jongste telg heette **Tirza.** Haar naam betekent genot, lieflijkheid. Qua karakter leek zij veel op Machla, maar zij had gelukkig een goede gezondheid.

Alle vijf waren het dochters van Zelafead, maar wat waren zij verschillend in aard, karakter en persoonlijkheid (en... zo is het ook nu nog in de gemeente van God). Maar als het om het erfdeel gaat, staan zij *alle vijf* voor het aangezicht van Mozes en voor het aangezicht van Eleazar, de priester, en voor het aangezicht van de oversten en voor het aangezicht van de ganse vergadering, aan de deur van de tent der samenkomst! Daar tonen zij geloof en nemen zij het hoogste standpunt in.

Zelafead en zijn vrouw hadden ongetwijfeld gehoopt dat er in hun gezin ook een zoon (of: zonen) geboren zouden worden. Voor een Israëliet was het hebben van een zoon heel belangrijk voor het behouden van het erfdeel binnen de stam. Hiervoor waren aanwijzingen gegeven en bepalingen opgenomen in de wet van het erfrecht. Maar wat als er geen zonen zijn?

De dochters zeggen: 'Waarom zou de naam van onze vader uit het midden van zijn geslacht weggenomen worden, omdat hij geen zoon heeft? Geef ons een bezitting in het midden van de broeders van onze vader'. Mozes weet hierop geen antwoord en raadpleegt de Heere.

De uitkomst is als volgt: de dochters van Zelafead spreken recht, u zult de erfenis van hun vader op hen doen komen! Met vrijmoedig en eenvoudig geloof hebben de zussen dit voor zichzelf en voor allen na hen via Mozes van de Heere gekregen.

Onderling zo verschillend, maar als het om het land en het erfdeel gaat, geloven zij in de beloften van de Heere!

Gelukkig zijn er ook nog wijze mannen in Numeri 36. Zij zorgen ervoor dat het erfdeel niet alsnog naar een andere stam gaat. Dat zou kunnen gebeuren, wanneer de dochters van Zelafead buiten hun stam zouden trouwen. De Heere zegt hierover in vers 6: 'Laten zij tot vrouw worden van wie goed is in hun ogen, als zij tenminste tot vrouw worden van iemand uit het geslacht van de stam van hun vader'. Alleen dan zal de erfenis bij de stam van hun vader blijven. En zoals de Heere Mozes geboden had, zo deden de dochters van Zelafead: zij trouwden met de zonen van hun oom (Num. 36:10-12). Zij geloofden én gehoorzaamden! In Jozua 17:4 lezen wij dat Jozua hun, naar het bevel van de Heere, in het land een erfdeel in het midden van de broers van hun vader heeft gegeven.

Het Woord van God herinnert ons als nieuwtestamentische gelovigen via Machla, Noa, Hogla, Milka en Tirza aan de woorden van 1 Petrus 1:3-9. Geloven wij nog dat er een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke *erfenis* in de hemelen bewaard wordt voor ons? Zien wij daar naar uit? Hoewel kinderen van God onderling heel verschillend zijn (en zo heeft God het ook bedoeld!), mogen wij eensgezind het hoogste standpunt innemen als het om onze erfenis gaat. Wat de vijf zussen pas ontvingen in het Beloofde Land, mogen wij nu al door het geloof in bezit nemen, onze voet zetten op dat wat ons beloofd is en er nu al van genieten! Dank U wel Vader, voor de dochters van Zelafead!

Oude Sporen 2019

